# اکل بالید سنت پیامبران علی نبینا و آله و علیهم السلام

در روایت دارد: «من سنن الانبیاء لعق الاصابع»، ای «الاکل بالید». چرا پیامبر شدند؟؛ چون سنتشان این است که انگشتشان را بلیسند؟! این چه سنتی است؟!؛ این پیامبربودن با لیسیدن انگشت چه تناسبی دارد؟؛ اینطور به ذهنم میآمد که هر کسی از بشر وقتی دستش را به عسل بزند، چه کار میکند؟ به دیوار میمالد؟! هر کسی دست به عسل بزند، آن را میلیسد. میخواهد، بگوید که انبیاء علیهم السلام هر غذایی بخورند، گویا عسل خوردهاند، انگشتانشان را میلیسند. اینطور نیست که دور بگیرد که حالا چه شد! قاشق دست بگیرد که چرب نشود! شاید شده باشد که کسانی گفتهاند که وقتی اینها را شنیدهاند، در طول عمر با آن سنت غلط بار آمده بودیم، اما وقتی با انگشتان غذایی را خوردیم لذتی بردیم که قبلش اصلاً تجربه نکرده بودیم. اینها چیزهایی است که دیرک و لایوصف است.

**شاگرد**: عسل میخورند، یعنی چون من عند المحبوب است؟

**استاد**: بله [پیامبران علیهم السلام این طور بودند و هر غذایی که میخوردند، گویی عسل میخوردند]؛ اما [متاسفانه] ما وقتی که عسل هم میخوریم، صورتمان در هم میرود که چرا اینطور است؟ ذهنمان اول سراغ عیبهایش میرود؛ این یک مقدار تند است! رنگش اینطور است و ...!

---

بازبینی #2
ایجاد شده 7 نوامبر 2024 15:46:41 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 نوامبر 2024 10:46:07 توسط ... .